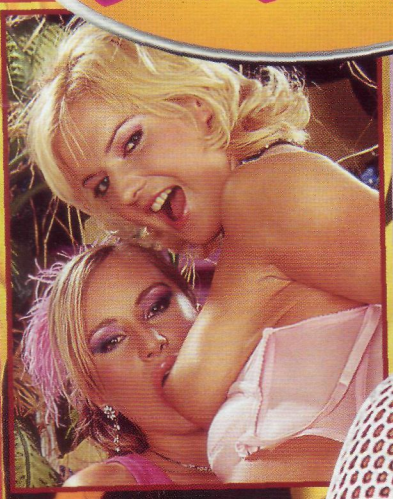

125.
jún.
595 Ft

Hiába fehér az ártatlanság színe, itt sajnos már az sem segíthet. Mert csak egy rövidlátó cellalakó hihetné el Kárménről, hogy érintetlen a lelkem. Illetve az lehet, hogy számárral, öszvérrel és lóval még nem csinálta, de összesen ennyi, ami erkölcsös nála. Az ilyen hártájuk hasadt csajokban egyébként is az lenne a buli, ha nem csak a lánciaikat, hanem a ránciaikat vesztenék. De sajnos nem, nincs bennük annyi köszönet... bár lassan nálam már egy falhoz csapott hógolyónyi mell is elmegyveget. Főleg ha a gazdája szopik mint egy angyal, kúr mint az állat és hálából Európában fizet...

Fényes reggel, dicső óra – Columbo Hadnagy felpattan a lóra. És máris a Parnasszus felé vágtat, csak hogy napnyugtára nyugta legyen végre, oszt ráránthasson párat. Kezit csókolom, itten vagyok megen – máris belevágtam sarkantyúmat a téma vékonyába. Mert téma van, hogy a f*szomba ne lenne, hát elvégre papás-mamás matyilap lennénk, egy irodalmi havibaj, maga a mély-meleg ingeráram, vagy mi a fityfene?

A MEGSZÍVHATÓ JÖVŐ

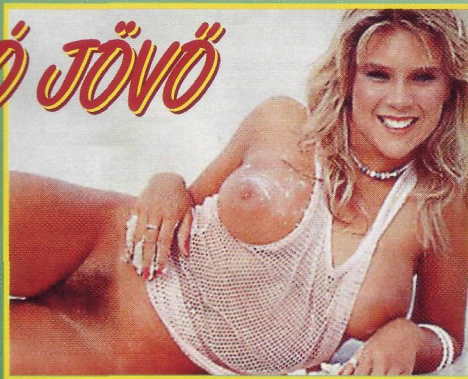
Persze azt Ti már évek hosszú sora alatt levágtatok, drága Cica Pajtások, hogy amikor én témáról pófázok, nos főleg akkor fingom sincs semmi aktualitásról. De a lényeg, hogy beüssön a bélyeg – a dagadt ruhát meg hagyjuk másra, fókuszáljunk csak erre a júniusi számra. Noha előtte még kötelességemnek érzem megosztani veletek, hogy a december óta tartó meredek zuhanás márciusban átment lassú ívbe, de legalább már áprilisban se hasadt tovább a széle. Nem fosok és nincsenek illúzióim se. Kicsit most pont úgy néz ki, mint Csollány Szilveszter a gyűrűn: mosolygás van, hús fog csillan, de ott alul bizony össze kell szorítani a gyűrűsizmot, különben...

Ezért aztán köszönet minden olyan havernak, akinek rajtam kívül még fontos a Cica Mag. Pontosabban fontosabb annál, hogy havonta a rávalót ne másra tapsolja. Mert csak ez a lehetőségünk marad arra, hogy ne remegjen a léc, mint a kocsonya. Hiszen nálunk nincs állami támogatás, pályázati lehetőség, se tulajdonosi tőketartalék. A fiaim sem lobbizhatják szénné magukat busás EU alapokért, ráadásul a zsírgazdag hirdetői kör is kerül. Mivel ezer kilométer autópályát se ígérhetek, így marad a mell,

muff segg és száj, mi szemnek ingere, azért a hat kilóért cserébe. Amiből 255 Ft-ot visz a terjesztő, 45 froncsi az ÁFA, 75 az adó. És akkor én most számolgatás helyett egy kicsinyt le is pihennék, ha ezekben a vérgőzös időkbén ilyesmit megtehetnék.

De még nem dőlök hátra, hátha nincs is a hokedlin támla. Inkább megpróbállok takarékoskodási tippeket adni, noha még nem kért meg rá soha senki. Ennek ellenére ha ismertek olyan csókát, aki megszorulóban

van, súgjátok meg neki: a Cica árából egy doboz petyerákos, vagy két pakli fináncos cigi jön ki. Érdemesebb tehát kevesebbet szívni, és többet szopadni? Bizony! Bár én is pumpálok, mégis sikerült letolnom ebéd utánra az első slukkot. És ez jól tesz pénztárcának, tüdőnek és nemdohányzó nőnek, szóval javasolnám, hogy osztozzatok és szorozzatok! Napi egy doboz – az alsó árkategóriával számolva, pont tíz rugó havonta. Százhusz évente. Fölöslegesen senki le

ne szokjon, csak vonja vissza az adagot. És máris több juthat piára, piárra és pinára, a huhogók húzhatnak a picsába, a dagadt ruhát meg lehet cipelni a padlásra.

Bár néha beüt olyasmi fles, hogy egy gusz-tusosan dagit rá bírnék cibálni a répára, csak ne kelljen vele előtte moziba menni, vagy az érettségi találkozására elkísérni. Mint a fenti ikerképen, ami e-mail útján érkezett és Osztyaltalálkozó a címe. Állítólag 1984-ben könyököltek korlátra a kócos kis popsisták, és húsz év múlva, 2004-ben játszottak kicsi a rakást újra. Menet közben meg is duplázódtak – nem csak személyre és számra, hanem zsírra, sonkára, szalonnárra és hájra. Ez persze egyedül annak vicces, akinek már úgyis mindegy. Mert a megalkuvásra képtelenek csak tökéletes testekre fejk ki a kantejet. Mint például az öreg csont, aki régi defektjével újra jelentkezett:

„Kedves Big Boss Barátom!

Én, mint ős Cica rajongó, szeretném méltatni az általad és kis csapatod által végzett fantasztikus munkát, amelynek eredményeként minden hónap közepén egy színvonalas új Cicát kapunk. Csak így tovább Boss! Csúcs a lap, minden pénzt megér nekünk,

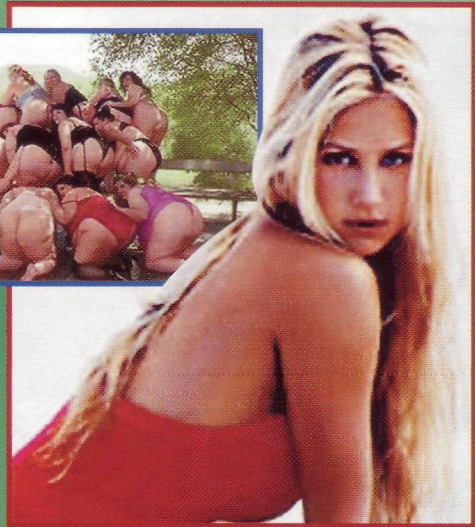
faszverőknek! Mert az örült szexuális vágyak tengerén sodródok és arról álmodom, hogy világszép nők seggébe élvezek. Pl. Görög Zitaéba, vagy Fenna Famesonéba. Anna Kurnyikova, Marie Saporova, vagy Tóth Diána punciját nyalom. Angeline Folie száját kefélem, vagy Michelle Wild nyeli fuldokolva sűrű kantejemet.

Mindent bele Boss! Kúrjunk míg lehet és szopassunk az utolsó lehetetünkig, de a pina nyalást se feledjük, mert az jó nagyon!

Ui.: És élvezzünk jól bele Britney Spears szájába!”

Nos, mi mentséget hozzak erre a súlyosnak tűnő gondra? Pláne, ha ekkora az igazságtartalma. Bár ezt a korpásba durrantás témát inkább egy analitikussal kéne megértekezned, de a többi felvetéssel sűrűn egyetértek; csak egy gondolat bánt engemet: hogy fogyadozik a csapatunk. Mert úgy terveztem, tavasztól már Viki szerkeszti a lapot, aztán a vége az lett, hogy ő hagyott itt csapat-papot. Van oka rá, nyilván való. Így újra egyedül csilláz a vén bányaló.

Az sem lehet mentségem, hogy az én időmben még egyszerű volt. Összesen csak ketten mertek levetkőzni, plusz a Szamárköhögésben Hernádi Juci. Ne lássak több hetihetést, de ez utóbbitól most mégis megkímélnélek titeket. Samantha Fox viszont még mindig megkukkantható a neten, ahogy a drága La Toya is ott zombizik a hálón. Ebből is láthatjátok, mennyit érnek az internetes képek. Pixelesek és szemcsések, ráadásul Kurnyikova sem az a kimondott

vetkőzős baba. Ideje hát, hogy visszatérjek a júniusi számra. Képben erősebb lett, mint litván szövegben, ha értitek, mire gondolok. Pite kis ferdeszemű gyógyul a cerka káróra az első szettben, bitang a poszter-bringa és amatőr a leszbí óra. Tracy úgy megkattintott, hogy még azóta is habókos vagyok, a Hónap fotója meg maga lett a debilség nyolcadik csodája.

Nem tudom, szoktátok-e olvasni a novellát, de nagyon figyelmetekbe ajánlom most a cemetery témát, és a lap végén a pécsi menüt. Tájékoztatók és zúdulatok rá a városi sportcsarnokra. Ott leszek én is, bár lehet: mint Matyi király álruhában, keresztben és hosszában turkállok egy szoknyában. Aki nem jön, az majd július 15-én menjen el – legalább az újságosig, és a helyszínen vaciláljon: szívjon, cigizzen, vagy cicázzon?

Köztudott, hogy számtalan ember igyekszik nyelvet tanulni a Földön! Igaz ez nálunk is, hiszen itt az EU! Eddig a termék-nevekben és szakszavakban gyarapodott nyelvtudásunk, most viszont a reklámok is kezdenek angolra váltani! :). Tehát, ha eddig csak nyelveltél és nem tanultál, magadra vess!

Aztán a megoldások: amennyiben rászántad magad, és nyelved egy szaftos puncsi nyalásán kívül is hasznosítanád, elmehetsz külföldre, vagy befizethetsz bármelyik „neves” nyelviskolába.

Barátom természetes közegben szeretett volna nyelvet tanulni, így „evidens” hogy a legközelebbi helyet, Ausztráliát szemelte ki. Igen ám!...de a divat puncsis körökben itt kicsit más... és a nők szépsége meg sem közelíti a magyar lányokét... így aztán a kedvesem az egzotikumok felé vette az irányt.

MADE IN RIZSA

A tanfolyamon ismerte meg a lányt. Aztán igyekezett minél több időt a társaságában lenni, hogy kipróbálhassa gyakorlatban, mert hol másutt lehet a legjobban nyelvet tanulni... mint a lepedőn!

Tehát gyakorlás ürügyén sétálni indultak és heves nyelvtornába kezdtek a parkban. Nem igazán volt fontos a helyes kiejtés... hiszen éppen a betoláson van a hangsúly! Barátom igyekezett a bugyit félretolva az egzotikum puncijába beletúrni.

És Miss Rizsa kezdett rámozdulni a témára. Ráértzett a lényegre. Kiszabadította a kíváncsi farkat és kezelésbe vette. Ajka keményen tapadt rá és szívta, nyaldosta, kényeztette. Felvette a ritmust a barátom is, és megkapaszkodva az egzotikum hajába, fickándozva tolta magát a nyálas szájba. Lehunyt szemmel élvezte, amint a lány keze végigsiklik hatalmas farkán

és megmarkolja a tövénél, majd újra nyalogatja és a másik pillanatban leereszti a torkán.

Amikor már nem bírt uralkodni magán, térdelőrajtra penderítette Miss Egzotikumot, és egy erőteljes mozdulattal felnyársalta. A lány négykézláb pucsitott, és egyre jobban tolta magát a faszra.

Nyögdecsejt és valamit mondott, de nyelvtudásuk a szex szintjén kimerült, így csak érzésből cselekedtek! Aztán pózt váltottak; most a lány ült bele, a barátom meg gömbölyű, hibátlan seggét markolászva, egyre vadabul rángatta a farkára. Zihált, nyögött, csorgott rajta a verejték, de

minden pillanatát élvezte ennek a „nyelvórának”. Pihegés gyanánt a kis pici, ázsiai hátulról is vágyta. Olyan hajlékonyak és törékenyek a keletiek, hogy kényszert érez az ember akrobatikus pózokra.

Barátom is fellógatta friss szerzeményét a első fára, és balettozókat meghazudtoló módon kezdett a fölnyársalásba. Meg kell hagyni, van hozzá farka. Hibátlan ívű, kellően vastag, álmosszerű méretű.

És a rizsa piccsa úgy szíjpantotta be és tűntette el, mintha egy normál tampon dugott volna fel. De azért már nem nagyon volt magánál... mosolygott amikor bírt, sóhajtozott és lelkesen tartotta az ütemet... majd hátracsapta a fejét és sikongatni kezdett!

Barátom örömmel konstata, hogy „kedvese” elszállt mellőle és egyre vadabbul rángatta magán... élvezte, hogy élvez! Mert azért vannak olyan fiúk,

akiknek még fontos a partner öröme, de természetesen ez a nyelvóra sem végződhetett volna happy end-el ha nem a legfontosabb nyelvgyakorlat marad az óra végére... vagy az orra végére! A lány leterdelt, ajkai közzé illesztette a forrón lüktető szerszámot és kézzel segítve igyekezett megszabadítani a feszültség alól. Barátom levegő után

kapkodva lüktetett Miss Egzotikum ajkai között és hatalmas himoroszlán üvöltéssel spriccelte szét forró láváját a remegő leányzó száján és arcán.

Mindketten sikeresnek és eredményesnek ítélték meg az „első” órát és megfogadták, hogy lelkesen gyakorolnak ...eztán! Is!

Kedves Kelly

A MI LÁNYUNK

június 3-án ünnepelte névnapját, és csak a véletlen műve, hogy aznap két nevet is rejt a naptár. Hogy a végén ki nevet, még titok, mert Kármén az 50. oldalon mutatkozik be, **KEREPESI ANITA** viszont csak 25 éves. És még ilyen hőkán és hirtelen fehérén is van annyira édes, hogy ebben a hónapban az ő markába nyomtuk a kagylót. Ha hívjátok, a **06-90-515-536** emeltdíjas számon beszélhettek vele, és akkor elmondhatjátok neki: Kerepestarcsa csupa E-betűvel így hangzik: Kerepes ne tegye le!

A hívás díja: 360 Ft/perc + Áfa
t.h.: A.H. Kft 1864 Bp. Pf. 487

Kriszta – mivel nincs túl sok dolga – újságot lapozgat a hátam mögött. Nem mondom, hogy a hátam közepére se kívánnám, de ezt most hagyjuk. Hatcsillagos Giants 22 feliratú pólóját majd' szét feszíti büszkesége, mégis az szúr szemet, hogy kábé egyfajta a témakör, amiből felolvas.

Megtudom, hogy a holland nők Belgiumba járnak ondoért és egy jó kis mesterséges megtermékenyítésért. Az otthoni spermadonorok száma ugyanis annyira lecsökkent, hogy hosszabb sort kell értük állni, mint nagyszünetben a női mosdóban. Persze a derék fapucsos csávóknak nem esne nehezükre pipettába csapni a cuccost, csak ezt immár anonim nem tehetik meg. A felcseperedő kiskölköknak ugyanis joguk van tudni, hogy készültek belőlük, és nem okozott balesetet a lyukas gumi.

LUIGYAKORLAT

Királynői kebelméretű kolléganőm ezután a portugáliai EB focis melltartóiról, az új vetkőztetős-szeretkezős szex számítógépes játékról és a hívásra 50 csomaggal azonnal házhoz száguldó svéd gumifutárról olvas, majd megmutatja reggel érkezett SMS üzenetét. És az máris megmagyarázza, mitől hullámszik úgy a keble halma:

„Veled álmodtam ma. Gyönyörű, meztelen felsőted kényeztettem forró, nedves nyelvemmel, ajkaimmal és simogattalak, ahol értelek, közben harisnyás combjaidnak feszült végletekig felizgatott, vörösen lángoló farkam... úgy ébredtem, hogy éreztem lüktető boxeralsómban szétáradó forró magömlésem gyönyörét...”

Értitek ugye? Krisztáért lüktet az az érző boxeralsó, és magot melenget a szétáradó forró ondó. Ha ezt a holland háziasszonyok valahogy kiszagolták volna, már rég itt sorjáznának. De mivel messze Oranienland, mégse nálunk sorakoznak. Ettől függetlenül remélem, a foci EB-t nézitek, gumi nélkül nagy kalandba nem keveredtek, a következő Cicáért tömött sorban jöttök, de gatyeszba már nem magömlötök. Lehet marokba, mosdóba, kagylóba vagy lefolyóba, de főleg a kedves garatjába. Hozzá három tételt küldök a júliusi számból, a 126-os Cicából.

A vidéki szállodák bája és András páratlan szexuális teljesítménye... ez az ami már régóta hiányzott. Tehát nem csoda, hogy alig vártam már ezt a két napot. Nem is késlekedem, azonnal akarom, nagyon-nagyon. Feje búbjától a lába ujjáig megszállottan kívánom ezt a férfit. Majd utána ráérünk csevegni a világról, az életről. Mire kijön a fürdőszobából, én már kihívón, bugyi nélkül fekszem széttárt lábakkal az ágyon.

Győri
gyönyör

Könnyű begerjesztenem, hiszen elég egy harisnya, hozzá valami szexi cipő, s ő már homályos szemmel, szaporán lihegve esik nekem. Hiába, nem olyan bonyolult a férfi „lélek”... Elég egy-két apró trükk, és azonnal maguk alá gyűrnek.

Puncim máris nedvesen, lüktetve várja, a neki kijáró kényeztetést. Nos, engem sem olyan nehéz boldoggá tenni... András szét-húzza a nagyajkaim, előbb finoman csókolgatja – tudja, hogy ezt mindennél jobban imádom, s nem akar csalódást okozni – majd nyelve vad táncba kezd egyre nagyobbra duzzadó csiklómon.

Ilyenkor a csipőmet erősen toloom a gyönyör forrása felé. Egészen addig, míg testem ívébe feszül, minden porcikám remegni kezd, s a felszabadító orgazmustól nyögve vergődöm a kékj markában.

Még nyalogat egy picit, hogy testem kissé lecsillapodjon. Végtelen hálával a szememben feltérdelek, hogy elkényeztessem a drágát. Letolom az egyetlen ruhadarabot, ami rajta van: az alsónadrágot. Felállítanom már nem kell a királyi szerszámot, a benne lobogó tűz már megtette a magáét. Kezembe veszem és szép lassan végignyalom minden milliméterét... a heréket sem hagyom ki. Egyenként veszem a számba, finoman szívom, morzsolgatom őket a

nyelvemmel... oh, igen, tudom, hogy ezt nagyon szereti, ahogy én is, mert mindig beindulok, amikor fasszal teli a szám.

Nem is bírja sokáig, egyből ledönt az ágyra és finoman belémtolja férfiasságát. Amennyire csak tudok, rátolatok, hogy egész testemet kitöltse a keményre dagadt fasz. Komótosan mozogni kezd bennem, finoman csúsztatja lucskos pinámba a szerszámot. Melleimet markolászva egyre hevesebben követeli puncimon keresztül az egész testem birtokba venni. De a java még hátra van... Hanyattfekve kéri, hogy üljek bele a meredező farkába...

Óvatosan ráereszkedem, így még mélyebben tudom testembe fogadni kedvesem. Egyre vadabb tempóban lovagolom, miközben ő gömbölyű fenekem gyúrja, simogatja. Érzem, már alig bírja visszatartani magát, de szeretné még tovább élvezni a két test őrlítő tombolását.

Lefektet és oldalról is belémhatol, bár így nem bírja sokáig; ebben a pozícióban túl szűk a puncim, hamar elsűtné a fegyverét. Ezért ismét a jól bevált misszionárius pózban járattja bennem férfiasságát, s közben hatalmasra duzzadt mellbimbómat izgatja, mert tudja: ez a kék az ájulásba hajszol.

A hasamhoz térdel, és egy kis testápolóval bekeni a bőröm. Farkát a kebleim közé fogja és teljes ekstázisban kezd mellbebaszni. Simogatom a fenekét és heréit, de már nem bírja tovább és rángások közepette rámélvez. Érzem, ahogy a meleg cucc folyik ki a melleim közül.

Kétoldalt le a nyakamon, és mosolyogva kínálom fel, hogy mint egy testápolót, szétkenje rajtam.

Xante

*Szupersztár:
Michelle Wild
Rita Faltoyano
Katsumi
Veronica Sinclair*

Édes élet

A fiatal pár szerelme életre szólónak tűnik, ám a sors közbeszól. Egy szörnyű félreértés miatt elválnak útjaik és évekig nem látják egymást. Mind a ketten mások karjaiban keresik a vigaszt. De a szerelem mindennél erősebbnek bizonyul és eljön az idő amikor tisztázni kell a múltat, hogy ismét eljőjön az édes élet...

LUX VIDEO[®] *Premium*

Magyar szereplők!

*Öss.: 135 perc
csak 18 éven
felülieknek*

*Mario Galieri
superprodukcio!*

LUX[®]
x
VIDEO

MEGRENDELHETŐ:

1135 Budapest,
Szent László út 62-64.
Telefon: 239-0674

LUX VIDEO

1054 Budapest,
Bajcsy Zsilinszky 56.
Telefon: 311-66-13,
Fax: 269-21-52
<http://www.luxx.hu>

Mario Galieri superprodukció!

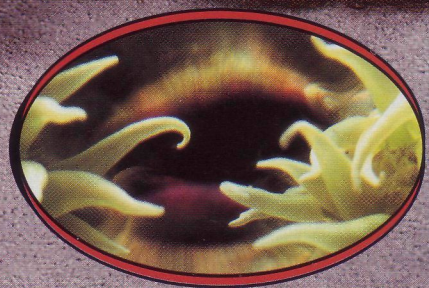

Édes élet

Magyar szereplők!

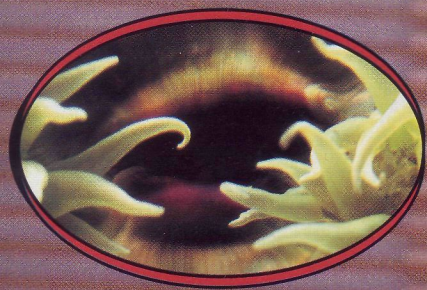

JÚLIUS

HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT	VASÁR
Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday	Sunday

			1	2	3	
5 	6	7	8	9	10	
13	14	15	16	17	18	
19	20	21	22	23	24	
26	27	28	29	30	31	

Hát mi jöhet még, könyörgöm? Tényleg belénk lenne kódolva az örök változatos-ság utáni vágy? És a monogámia meg csak egy rángerőltetett hülye figura? Mert ha ez valóban így van, már egyből más szem-mel (hogy úgy mondjam, a lelkiismeret furdalás szürkehályoga nélkül) nézem a dolgokat. Vagyis a formás idomokat.

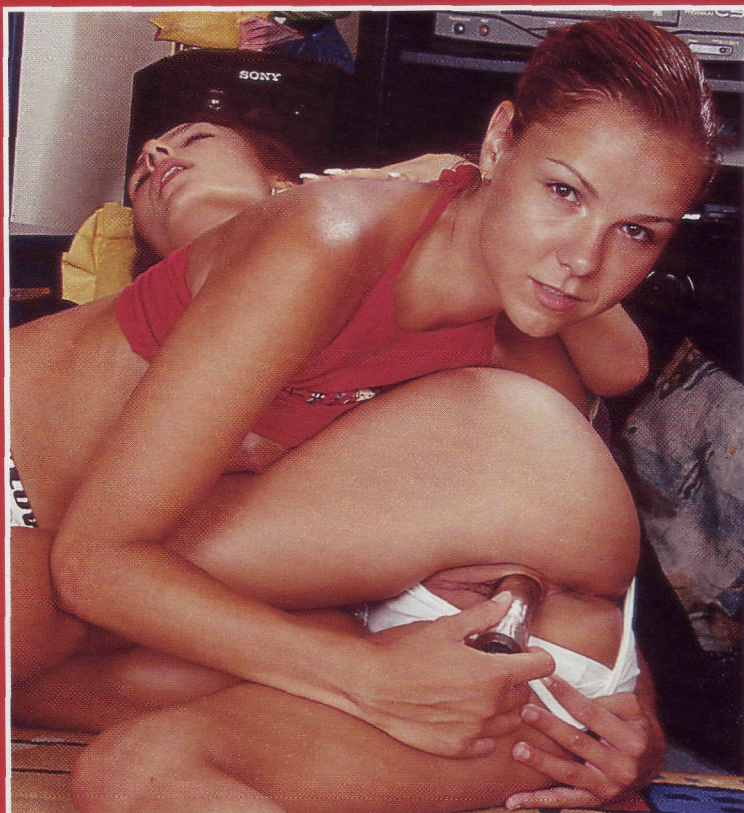
Az ilyen markolni való kemény, pöpec kis melleket, ezt a fantasztikus segget, a kibo-rotvált, sima combtövet. És lassan rádöb-benek, hogy hiába akar erkölcsös lenni az emberfia, ha ezek a rafinált kis ribancok ilyen bitang cuccok-ban csapattják el a becsületes férfiagyat.

Hiszen itt ez a necc és csat, szegecs és bőr csak bibére csalogató édes nektár. Csali. Nem kéne bekapni, mert a valóperes tárgyaláson már késő ösztönökre, meg a ter-mészet törvényeire hivatkozni.

Amatőr

Fél éve, hogy nem találkoztunk. Éppen azóta, mikortól legálisan tulajdonlom kedvesem hancúrlécét, azaz feleség vagyok. Túl a vad, túlhevült leánybúcsún, már nem volt időm elköszönni igazán tőle, az esküvőre sem jött el (rokonlátogatásra hivatkozva mondta le), de most felhívott. Én meg szó nélkül belemen-tem. Szerveztem magamnak egy szabadnapot (már 2 hónapja járt volna nekem, csak az alkalomra vártam. Délelőtt már nála voltam. Tudni nem tudtam, de sejtettem, akar valamit, ami boldogult lánykorunkban már többször szóba került köztünk...

Az első csengetésre jött. Könnyű, sportos sárga sortban és pamut felsőben fogadott. Átfutott az agyamon, hogy lehet, nem is akar semmit, csak rendezni sorainkat, jó kapcsolatban maradni az elpártolt puncimókussal. Letérdeltem a lemezei elé; hátamon éreztem a tekintetét, aztán simogató tenyerét csupasz derekamon. (Naná, én sem téli-

kabátban mentem!) Felé fordultam, és szemébe néztem. És amit ott láttam, pontosan az következett. Akkor már tudtam, mi lesz, és nem is volt ellenemre.

Keze a mellemre kúszott, tenyere nedves volt, és a bőrömön éreztem forró leheletét. Úgy rohant át rajtam a borzongás, mint külvárosi átlomáson az Orient Expressz.

Aztán beindultunk; ruhák hullottak szerteszét, ledöntöttem, duzzadt kagylócskát csókokkal borítottam, acélhideg vibrátorával tovább ingereltem. (Ha szegény tudna beszélni, bizonyára egy szatyor tartóselem is kevés lenne hozzá, hogy mindent elmondjon, miben része volt.)

A műszerszám mint régi ismerős köszönt rám; megadóan simult kezemhez, szinte tudta, mit kell tennie. És tette is. Barátnőm önkívületben dobálta testét, átadva magát a mindent elszöprő élvezetnek. Időközben már én is olyan nedves lettem, hogy elázott az ajkaimba bevágott bugyim. Persze kis közös vibrátorunk hozzám is beköszönt,

és úgy nyögtem tőle, hogy elnyomta a zenét. Izó altestemben hol a vibrátor zümmögését, hol barátném sikamlós fürgé nyelvét éreztem felváltva. Mivel nem láttam oda, minden változás meglepetésként ért, a gerincemben a kéz gyöngysorai szaladtak át, reszkető lábaim már saját súlyukat is alig-alig tartották. Barátném profi módon tud nyalni.

Nyelve néha csak egy ponton ér hozzám; szinte alig érint meg csiklómnál, majd mint a forró láva ömlik végig kisajkaim belső oldalán, és az élvezet készül kiűzni belőlem. A vibrátor a számban férjem kemény, erőtől duzzadó makkját idézi bennem. De barátném tudja, ilyenkor kell kivennie kezemből, és hátulról lefelé feszítve belémnyomni, hogy ferdén érintse G pontomat. Ekkor már azt sem bánnám, ha

egy forgalmas utca kövén folytatnánk, egyre gyorsuló lihegésem egyszerre a mindent elsöprő kiáltásba torkollik, és úgy tör ki belőlem az élvezet, mint a túltömött kávéfőzőből a zacc. De nincs idő megállni, mert barátnőm mély zihálásából érzem, ő sincs messze a dologtól, és nem hagyhatom cserben. Puccított fenekét erőteljesen széthú-

zom, és nyelvemmel indulok a gerincét követő kanyon expedícióra. Szeméremekai már olyan duzzadtak és nedvesek, hogy alig tudom széthúzni őket, mert kicsúsznak ujjaim szorításából.

Alulról támadva hatolok be remegő combjai közé. Mikor hátravetett fejéből előtört a rá jellemző rekedtes sikoly, akkor ereszkedik rá teljesen. És ilyen

egy igazi puncitestvér: szó nem esett, mégis látja rajtam, és én észre sem veszem, már ott van (mintha a gondolataimban lapozna), és duzzadt ajkaim közé már tolja is a kis rudat.

Mint a földrengés utórengeése, úgy vágtat át rajtam át váratlanul a gyönyör újabb hulláma, fejemben kavargog egy hatalmas dákó képe, fér-

jem lihegésének emléke, barátnőm érdes sikolya, és lábaim reszketése. Nem állok meg, egy hatalmas, lüktető vaginának érzem magam, és egyszerre akarom érezni barátnőm nedves ajkait, alulfelül. Selymes tapintású punciját tartom kezemben, miközben nyelvünkkel fogócskázunk. Aztán gyors mozdulattal lába közt termek, le-

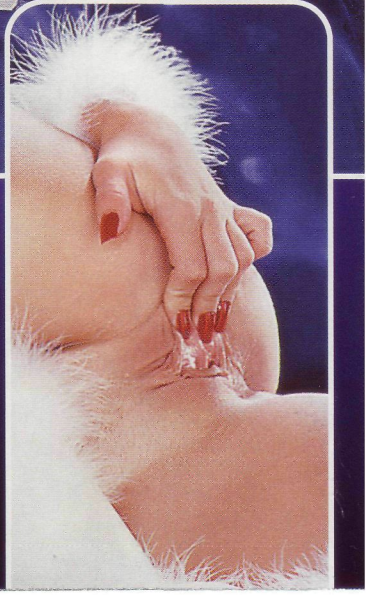
nyalom élvezettől és kéjtől vörslő kagylócskájáról a gyönyör gyöngyöző nedveit. Eszembe jut férjem spermájának zsibbasztó íze, és már nem is csodálkozom, hogy egy újabb kéjhullám vonul át rajtam, se szó, se beszéd.

Kis barátnőm is valahol itt tart, de a befejezéshez szükséges még, hogy összedörzsöljük pinácskáinkat, a két nyálas duzzadt ajkat, altesti csókjainkkal kényeztetve egymást. Összeránduló combjairól érzem, most futott rajta át a kéjexpressz. Bele-

remegek én is, de az újabb élvezés már elmarad, ahhoz már túl fáradt vagyok. Egymással szemben lihegünk ülve, harcedzett szeméremajkainkat simogatva, elismeréssel adózva teljesítményüknek. Befutott a szerelemvonal. Végállomás, leszállás.

Hazafelé még mindig remegő lábakkal arra gondolok, kapcsolatunk ismét a régi lett. Kérhettem volna alibiből néhány CD-t, amit majd vissza kell vinni, de teljesen megelégedtem. Majd legközelebb... aduássz

Amikor először megláttam Tracy nénit, azonnal belezúgtam. Ott és akkor kész lettem volna beigérni mindent. Pénzt, paripát, fegyvert - hogy lehozom neki a csillagokat és felviszem a mennyekbe, csak a végét hagy tegyem kicsit be. Mindegy hová; hónaljba, combhajlatba, mellbe, arcba, vagy egyenest a lueskosba, csak történjen már valami. Valami brutális vaginális túrás, egy bedurrult zúzás, vagy eszement hegesztés, nehogy idő előtt elmenjen láttára a józan ész. Aztán Kriszta (nagy hóhángóként) rátett még egy lapáttal, és karácsonyira hozva a formát, végleg megerősített: bizony, krampuszként kéne kipróbálnom Tracy-vel az angyalkás figurát.

Hiába tervezek én válogatott gusztustalanságokat **BRUTÁLIS** rovatunkba, mindig ez a szelíd semmi lesz a vége. Persze mást jelent a durva egy korbácsot markolászónak, és megint más poén a hurkásra vert hátton csattanónak. Ezért inkább kolorba oltom a bánatom, és a színek felől indulok az eddigi színvonalnak. Pontosabban ott indítok, ahol mások már befejezték: mert itt bizony jól megszakítódott a közösülés. De hogy mi ebben a

színes? Hát a velővel töltött nyers hús ilyen veres. De nem szürkébb a pokoli környezetben széttárt denevérszárny sem. Ami meg mellesleg tögyben jelentkezik, arról nem csak beszélni illene, hanem gyúrni, markolászni és dagasztani kellene. Végül itt hever minden szerencsi csokigyáros álma, maga a fekete csoda. Mint a konyakos bonbonból kicuppantott meggy húsa, kábé olyan a széthúzott cucc alatta. Bírnád mi? Akkor kalandra fel; csak a szádban olvad el!

Majdnem kifelejtettem Bogoly Andit, pedig ő most a **HÓNAP FOTÓJA** apropója. Félbehagytam szegényt – Kriszta rám is üzent, hogy ezzel még nem vagyok kész. Hát tényleg nem. Vele még nem végeztem, pedig lenne ötletem... Mondjuk beletolnám abba a tanársegéd arcába és addig cidáztatnám és cumiztatnám, amíg el nem zsibadna a szája. Naná, hogy nyakonscapnám, ha fogazna, de főleg azt csipáznám, ha a mandulája csiklandozna. Aztán csőre rántanám a fegyvert, homlokához szorítanám és olyat hiccentenék a szemüvegére. Amitől tutira elhomályosulna a tekintete.

Lidérces élvezet

Nehezen érkezik az idei nyár. Sokat esett az előző napokban; még most is elkel az átmeneti kabát. Rámtapad, fojtogat és szorongat. Menekülnék tőle és mindentől. Magam sem értem miért, de váratlan elhatározással a temető felé indulok. Nagyon vonz, különösen ilyenkor, amikor minden nedves és csendes. Rendezni szeretném a gondolataimat. Amikor odaérek, friss földszag csapja meg az orromat, szinte csiklandoz. Mintha az ott nyugvók földi maradványaitól már-már emberi szaga volna az anyaföldnek is. Hatalmas, díszes síremlék vonja hirtelen magára a figyelmemet. Nem bírom megállni, hogy oda ne menjek és meg ne simogassam az érdes követ, a hús márványt. Tapintása ritka élmény: váratlan béke és vigasztalás. Elképzelem, a helyzet csúcsa az lenne, ha a halálból csúfot úzva tömény élettel, szerelemmel tölteném be a pillanatot; méghozzá itt, azon nyomban.

Gallyropogás, lépésektől zörgő avar nesze térít magamhoz ábrándjaimból. Lehet, hogy csak a fantáziám

jöttöm, hogy megnézzem, vajon ki és mi lehet.

– Ilyenkor nem szokás a temetőben kődorogni, kisasszony – jegyzi meg, miközben mohó tekintete végigpásztáz rajtam. – Nem babonás, ami azt illeti.

– Miért, maguk talán kísértetek?

Összenevetnek.

– Holnap temetés lesz, muszáj még ma megásnunk a sírt – magyarázza a másik.

Napszemüvegem rejtekéből a nadrágjukra nézek és látom, púposodik. Az imént megszólaló észreveszi a pillantásomat, és azt mondja:

még jobban fölízgulok. Megkapaszkodom a sírkőben, kipucsirom a picsám, és már csusszan is belém a mohó fasz. Olyan nedves vagyok az izgalomtól, hogy a combjaimon folyik lefelé. Elég nagy, kemény farka van a pasasnak. Behánynék, ha egy szórakozóhelyen próbálkozná, undorodnék, ha leszólitana – most meg felkínálom neki a seggem, és majd össze rogyok, úgy élvezem. De nem hagy sokáig kéjelegni. Kirántja belőlem a faszát és olyan hirtelen fordít meg, hogy térdre esem. Ahogy belenyomja a számba, azonnal eldurran. Meleg nyálam ondoval keveredik; karcos íze az ínyemre, szájpaddásomra ragad. Nem merem kiköpní, csak hagyom, hogy szétnyílt ajkaim közül lecsorogjon a kendőmre.

Ekkor hátrakötik a kezemet valami zsinórral és a sírgödör peremén rádöntenek a földrakásra. A fejem annyira belelóg, hogy látom az alját. A másik keményre markolászott fasz tolakszik belém vadul, mohón, durván, és ahogy végig ér bennem, amint makkja a méhszájamhoz csattan, a gyönyör tűzként harap az ölemben. Érzem, ahogy ő is ebben a pillanatban megy el. Öt másodperccel a behatolás után, mégis teljesen megőrítve.

– Lefogadom, hogy élvezi! – bámul az arcomba a kékfólsós, és olyan az egész mint egy vállatás.

– A természet nagy úr. Itt is. – Szinte fölfal a tekintetével, ahogy végigmér, és látom: megváltozik az arca.

Hosszú, fekete ruha van rajtam, a pántja szabadonhagyja vállaimat és csupasz bőrömet. A lábamon a harisnya percegeve simul a ruha finom anyagához. Valami dévaj csiklandás fut szét a tagjaimban. A mellbimbóm hirtelen megtüskésedik, egyre szaporábban veszem a levegőt. Olyan csend van, hogy úgy érzem: a két férfi meghallja a zihálásom, és értékeli felmeredő kebleimet.

A sötét overalllos mögém lép, a hajamba markol, majd megérezem sáros két ujját a számban.

– Szopjad! – sziszegi parancsolón.

Engedelmeskedem. A másik keze már a fenekemet markolja; önkéntelenül terpeszbe lépek; a föld nedves még a sok esőtől, beleragad a cipőtálpam. Fölgyúri szoknyámat, félrehúzza a bugyimat és belemarkol a pinámba.

– Te aztán maga vagy az élet, aranyom – mondja elfúló hangon, és csak gyúrja tovább a hátsó felem, egyre hevesebben. Én még mindig az ujjait szopogatom, közibük dugdosva a nyelvem. Különös szagú a keze, bütykös, reszelős munkáskéz.

A másik oldalt áll, letolja a nadrágját, és dolgozni kezd a szerszáman.

– Isteni a segged, kislány! – suttozja, és csak veri tovább a faszát. Nem nézem az arcát, de hallom heves kézimunkáját, és ettől

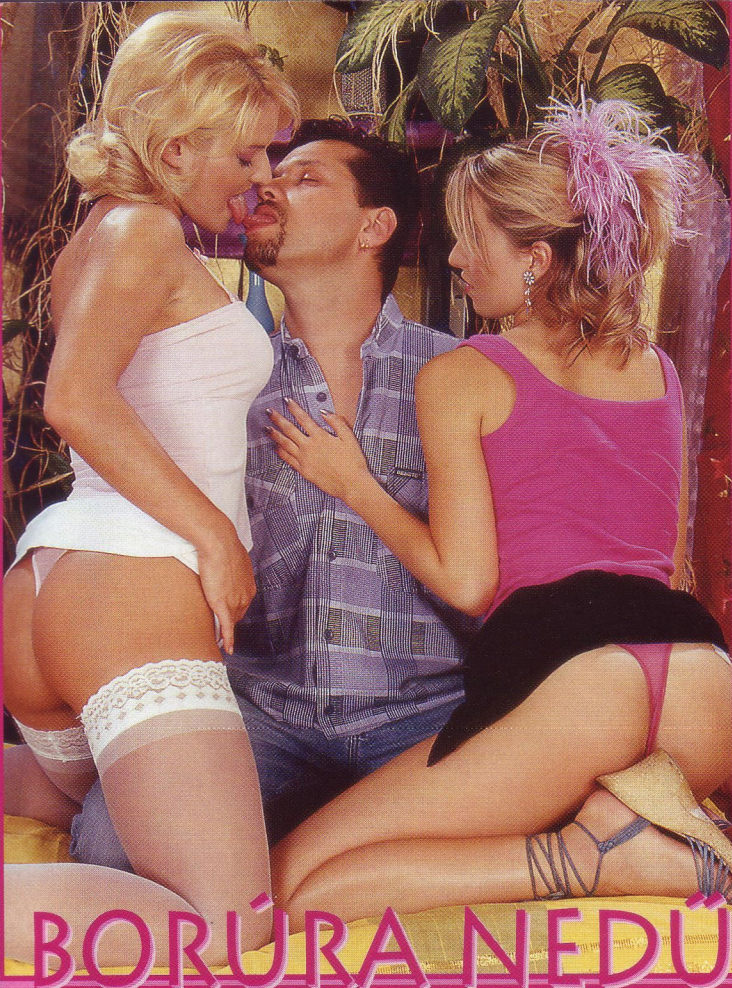
Elájulok. Nem tudom, mennyi idő telik el ezután; talán percek, talán órák. Egész testem sajog, amikor föltápaszkodom. Álmodtam volna? Egy szál magam vagyok, nyakig piszkosan és sarasan. Sehöl senki, és a madzagnak is csak a csuklómon maradt nyoma. Most már félek. Undorodom. Hazamegyek.

játszik velem, ezért lélegzetviassafojtva, mozdulatlanul várok. Torkon ragad a réműlet, de egyszersmind kíváncsiság fog el, és csak várok, a kőtáblát markolva. A tudatba, hogy nem vagyok egyedül, kissé beleremegek és érzem, nedves lesz a tenyerem; nem annyira a félelemtől, mint az izgalomtól. Aztán meghallom a hangokat is. Két férfialak hajlong a bokrok mögött. Ásna. Egyikük mintha megérezné a jelenlétem.

– Van ott valaki? – kérdi, és közelebb lép.

– Bocsánat. Csak zajokat hallottam, és ide

BORÚRA NEDŰ

Életem párjának barátnője eléggé rossz passzban volt. Egy hónapja szakított a pasijával, és teljesen bedepizett attól, hogy nem talál egy igazán belevaló, tökös csávót, aki feledtetni tudná vele csalódottságát. Hiába próbálkozott minden nap mással, csupa lötytyedt pöcsű álmacsóval akadt össze, akik a bénázásukkal csak fokozták reménytelen kétségbeesését.

Mindezt a kedvesem mondta el – hozzatéve, hogy mennyire aggódik barátnője állapotáért, és hogy igazán a kedvére tehetnénk egy jó baszással... persze, csak ha én is benne lennék.

Ismerve a lány testi adottságait és a szexuális képességeiről szóló, városszer- te keringő történeteket, nem mondhat- tam mást, mint azt: szívesen benne lennék.

Az pedig külön jólesett a hiúságomnak, hogy a szerelmem engem állít példaként a barátnője elé, ha baszásra termett faszról van szó.

Másnap este a párocskám a barátnőjével kettesben várt otthon. A csaj felcsúszott fehér ruhácskája arról árulkodott, hogy már nagyon vágyott a vigasztásra, és ha nem érek haza időben,

a kedvesemmel kezd vigasztalódni. Ki kell ezt használni, a beszélgetést meg későbbre is lehet hagyni. Röpké csókváltásunk után száját máris magára vonzotta ágáló farkam.

Először csak a makkomat fogadta be, puha ajkakkal ízlelgetve duzzadságát, aztán beljebb eresztette, és fürgé nyelvével elkezdett körbe-

körbe csapongani rajta. Szája közben az izomszárra zárult, a keménységétől elismerően nyögdecslve. Eleinte alig szívott, szinte csak csúsztotta rajtam ajakpárnáit, de ahogy a szenvedélye egyre inkább magával ragadta, a farkamból is egyre nagyobb darab jutott a torkára.

Csak két alkalommal kerültem ki a szájából, átengedve a kedvesemnek, aki ugyanolyan lelkesen, mégis kicsit másképpen szájalta a faszomat. Ő már tudta, a barátnőjének viszont még ki kellett tapasztalnia, milyen mozgásokat szeretek a farkamon érezni. Egy-egy elégedett sóhajtással adtam hangot tetszésemnek, ha olyasmire sikerült ráéreznie, amit különösen élveztem.

Ha pedig olyat művelt a szájával, ami új volt számomra, nyögve hördültem felfele. Közben felváltva igyekezett mindkét lány kicsalni belőlem ezeket a hangokat, én pedig ha akartam volna, akkor sem tudtam volna csendben viselni, ahogy szapora fejbólintásokkal hímtagomat körbefogó szájukat mozgatták, erős szívogatással és fo-

lyamatos birizgálással kísérve. Legszebb idejét éreztem, hogy szőszink punciját illetően is megkapja azt, amit kívánt.

Felálltunk, ő kidüllesztette a popsiját, én pedig hátulról óvatos figyelmességgel ugyan, de simán beférkőzhettem lágy pinaszirmai közé. Mindketten nagyot nyüszítettünk attól a feszengető érzéstől, amit csak

két összeillő izomzat képes egymásban keltetni. Lendületesen siklatni kezdtem benne oda és vissza, összepasszírozva egymás nemi szervét.

Összekenve síkosságával nem kis meglepődésemre a popsijába kérte a farkamat. Utóbb bevallotta, hogy ő a kezdeti punciba merítgetést az előjáték részének tekinti,

ugyanis az aktus legelején szerette magát seggbe baszatni. Nem jelentett nehézséget testébe jutni ezen a nyílásán sem, élvezeteg visítása engem mégis arra készítetett, hogy türtőztesssem magam, és ne kezdjek vad öklelésbe.

Ehelyett mindig egy kicsit többet és kicsivel gyorsabban toltam be és húztam ki a farkam, végül azt is megpróbáltam beletömködni, ami már tényleg nem fért bele. Mindettől annyira begerjedt, hogy amikor ismét a muffjába dugatott, kíméletet nem ismerve löködte magát hátra a faszomra.

Nekem szinte moccanom se kellett, mégis minden mozdulat nagyon mélyre ment, annyira, hogy pinája legmélyebb részeit is elértem.

Csiklójának ingerléséről a barátnőm gondoskodott, alánk heveredve és próbálva nyelvét rajta tartani a hevesen mozgatott pontocskán. Ettől kezdve újdonsült partnerem

szinte percenként vonaglott minden korábbiánál nagyobb, ahogy újabb és újabb orgazmus rohanta meg testét.

Egészen addig, amíg a rajtam való lovaglástól végképp elgyengülten át nem engedett a barátnőmnek. Éreztem, hogy ilyen igénybe vétel után nem fogom sokáig bírni, de

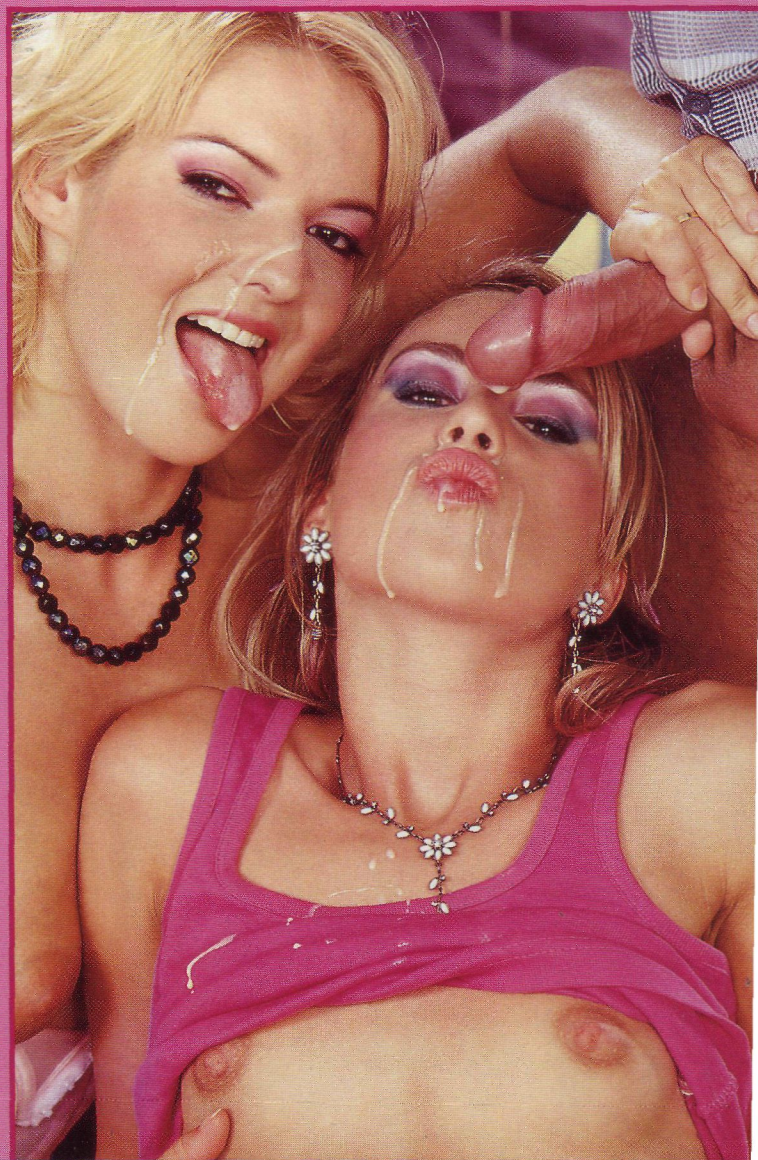

igyekeztem ugyanolyan elbá-
násban részesíteni a páromat
is. Kielégülést kívánásom sür-
getését próbáltam párzó moz-
dulataim javára fordítani, vala-
mennyi pózban élvezésre kész-
tetve fékevesztett felindultsá-
gommal. Önuralmam kizsige-
relésének eredményeként vé-

gül bőséges adag cseppfolyósi-
tott gerjedelmet löveltem a
lányok arcába, és miközben azt
nyalogatták egymásról, közös
barátnőnk beismerte, hogy
mennyire irigyi a páromtól a
remek farkamat. Szerintem ez
az, amit úgy hívnak: pénisz-
irigység.

JAKE SHAW

SZÖSZI, régen itt ülök én, küszöböd oly hideg, kemény – énekelte a halhatatlan Szécsi Pál, mielőtt úrrá nem lett rajta egy másfajta létezés utáni vágy. Én (már csak a hamura és koromra való tekintettel is) lassan el-lövöm az összes poénom, de muszáj megemlítenem: most lett igazán aktuális a pécsi szál.

Bizony, a kiállítás adja hozzá az apropót, szende Szö-szink pedig farkok felállításhoz nyújt hozzávalót. Mert azt meg kell hagyni: rexben a golyó nincs olyan sima és kerek, mint ez a kigömbölyített segg. Nem is kéne hoz-zá sokat állítgatni, hogy néhány lökés után elsüljön a dákó. És onnantól már hiába az ígéret és szép szó, kiürülve mégis könnyebb a Szöszí ingerküszöbére ülni.

